

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אשלי רוסקופף

תובעת פלונית
ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שמואלי

נגד

נתבע יחיאל שרמן
ע"י ב"כ עוה"ד אבי אוחנה

פסק דין

1

2

3 עניינו של פסק הדין שבפניי הינו בעתירת התובעת לפיצוי בגין נזקי גוף נטענים שנגרמו לה
4 בעקבות אירוע מיום 27/10/14.

5

6

7

א. רקע כללי ותמצית טענות הצדדים בכתבי טענותיהם:

8

9 1. התובעת, ילידת 23.4.1984, שימשה בזמנים הרלוונטיים לתביעה כמנהלת קשרי לקוחות
10 במרפאת שיניים, וביום 27/10/14 התלוותה לרכבו של הנתבע אשר נמנה על מטופלי המרפאה.
11 במהלך השעות המשותפת ברכב (בהמשך לשיחה ידידותית שהתנהלה ביניהם יום קודם ועל
12 רקע רצונו של הנתבע ליתן לתובעת מאמרים פרי עיטו), אחז האחרון בידה ונישק אותה,
13 תחילה על לחיה ולאחר מכן על שפתייה, בניגוד לרצונה.

14

15 2. בגין אירוע זה הועמד הנתבע לדין פלילי (ת"פ 15-07-2091) במסגרתו הורשע על-פי הודאתו
16 ביום 23/12/15 בעבירה של הטרדה מינית עפ"י סעיף 3(א)(5) לחוק למניעת הטרדה מינית,
17 התשנ"ח – 1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית). דינו של הנתבע נגזר במועד האמור
18 ובמסגרת זו הושתו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי וכן פיצוי לתובעת בסך 5,000 ₪.

19

20 3. במסגרת תביעתה דן שהוכתרה כתביעה אזרחית נגררת לפלילים נלפי סעיף 77 לחוק בתי
21 המשפט, התשמ"ד-1984, טענה התובעת כי בעקבות מעשה ההטרדה וההליך הפלילי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

- 1 שהתנהל כנגד הנתבע, היא החלה לסבול ממצוקה נפשית אשר באה לידי ביטוי, בין היתר,
2 באי שקט ובירידה בתפקוד, מה שהביא אותה לפנות לגורמי סיוע שונים.
- 3
- 4 התובעת צירפה לכתב תביעתה חוות דעת שנערכה על ידי מומחית מטעמה, די"ר טניה אברט
5 בתחום הנפשי, בה נקבע כי בגין מעשה ההטרדה נותרה לתובעת נכות צמיתה בשיעור 15%
6 בהתאם לסעיף 34(ב) בין סעיף 2-3 לתקנות המל"ל. בחוות הדעת צוין, בין היתר, כי מאז
7 האירוע פיתחה התובעת תסמינים נפשיים כאשר על אף שחלה הטבה בעוצמת הסבל, עדיין
8 קיימים אצל התובעת סימפטומים של מצוקה נפשית. כן, צוין בחוות הדעת כי במהלך
9 בדיקתה, דיווחה התובעת על תסמינים בעלי נופך חרדתי ובכלל זה חרדה ודאגה מוגזמת
10 לשלומה ולשלום ביתה הקטנה, דריכות יתר, הפרעות שינה, זיכרונות תזרתיים של האירוע
11 ורגישות למאזכרים, שינוי מזגי ועיוות קוגניטיבי וכגון חוסר אמון בגברים מבוגרים ורגשות
12 אשמה.
- 13
- 14 במסגרת פרק הנזקים עתרה התובעת, בין היתר, לפיצוי בגין הפגיעה בכושר השתכרותה לאור
15 נכותה כפי שנקבעה על ידי המומחית מטעמה, לפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה וכן לפיצוי ללא
16 הוכחת נזק בשיעור המקסימלי בהתאם לסעיף 6(ב) לחוק למניעת הטרדה מינית.
- 17
- 18 4. במסגרת טענות הגנתו, טען הנתבע, בין היתר, כי המדובר בתביעה אשר הוגשה כנגדו ממניעים
19 פסולים קנטרניים וטורדניים, כאשר הוא נתפס על ידי התובעת כ-"כיס עמוק" כשכל מטרתה
20 של התובעת הינה להתעשר על חשבוננו שלא כדין. בתוך כך, נטען כי הניסיון של התובעת לייחס
21 את ההתדרדרות במצבה הנפשי הנטען על המעשה כטראומה הנגזרת יותר ממקרה של מעשה
22 מגונה הינה אבסורדית בנסיבות העניין. כן, נטען בכתב ההגנה כי גרסת התובעת מושקת
23 משום שנתנה הסכמתה לסכום הפיצוי בהליך הפלילי והסכמתה מעידה על מיצוי הפיצוי
24 מבחינתה. עוד נטען בעניין זה כי מטרות גמול והרתעה מושגות כבר במסגרת ההליך הפלילי
25 שהתקיים ואין להשתמש בתביעה נזיקית שתכליתה תרופתית. הנתבע טען בנוסף כי גם אם
26 היה מקום לפסוק פיצוי עונשי במסגרת תביעה נזיקית ולאחר קיום ההליך הפלילי, הרי שיש
27 לפסוק אותו במקרים "חרגיים שבחריגים" כשהאירוע נשוא התביעה אינו נמנה עליו.
- 28
- 29 באשר למעמד הראייתי של ממצאים ומסקנות שבגזר הדין, טען הנתבע כי להבדיל מהכרעת
30 דין, יש להוכיח ברף של "מאזן הסתברויות" במתווה של "המוציא מחברו עליו הראייה";
31 בנסיבות דין, מקום בו הוכרע ההליך הפלילי בהסדר ללא נימוקים, הרי שעל בית המשפט
32 להכריע תחילה בשאלות העובדתיות כאלו אשר לא הוכחו יסודותיהם. כן, נטען כי לבית

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

- 1 המשפט הודן בתביעה אזרחית, מלוא הסמכות ושיקול הדעת לקבוע ממצאים ומסקנות שונות
2 מאלו של פסק הדין המרשיע.
3
- 4 בכל הקשור לחוות הדעת שצורפה לכתב התביעה, טען הנתבע כי המדובר בחוות דעת פרטית
5 אשר הוזמנה על ידי התובעת כשנתיים לאחר המקרה כאשר תמוה בנסיבות מדוע לא פנתה
6 התובעת לביטוח הלאומי על מנת לתבוע את "נכותה", כשמחדל זה מעמיד את הדו"ח המוזמן
7 בספק אמינותו. כך או כך, טען הנתבע כי חוות הדעת שצורפה אינה ערוכה כדין לשם הצגתה
8 בבית משפט.
9
- 10 5. במסגרת הרקע הדיוני הצריך לפסק דיני זה, אזכיר כי בהחלטתי מיום 6/10/16 דחיתי את
11 בקשתו של הנתבע למחיקת התובענה על הסף או להורות על מחיקת כותרת, על רקע טענתו
12 כי התביעה לא הוגשה בתוך פרק הזמן שנקבע להגשת תביעה אזרחית נגרת לפלילים.
13 במסגרת נימוקי אותה החלטה, עמדתי על כך שמועד הגשת התביעה ביום 17/5/16 הינו בתוך
14 המועדים הקבועים בדין. כן, דחיתי באותה החלטה את הטענה הנוספת של הנתבע לעניין
15 הגשת כתב התביעה "בעבירות שבהן המבקש כלל לא הורשע". בעניין זה הבהרתי כי
16 מהשוואה שבין כתב האישום המתוקן שבו הודה הנתבע לבין כתב התביעה, עולה כי אין
17 באחרון כל "הרחבת היות", ביחס לנסיבות ביצוע העבירה ו/או ביחס לעבירה עצמה בה
18 הנתבע הורשע בסופו של יום, וממילא שמורה לו הזכות להעלות כל טענה בנדון בהמשך ההליך
19 לרבות הכחשה או הסתייגות של השימוש במינוח כזה או אחר בכתב התביעה.
20
- 21 6. במסגרת ישיבת קדם המשפט הראשונה בתיק שנערכה ביום 18/6/17, ביקש הנתבע, בין
22 היתר, לאפשר לו להגיש חוות דעת נגדית, ובהחלטתי מאותו מועד, הבהרתי כי מקום בו
23 הנתבע לא פעל בהתאם לתקנה 128 (ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 ובהתאם
24 להודעת המזכירות מיום 22/1/17, לא ייתכן כי רק במסגרת קדם המשפט יעלה הנתבע
25 לראשונה בקשות בנדון ובכלל זה רצון לבדוק את התובעת, ללא כל הסבר מדוע לא נעשה דבר
26 עד כה.
27
- 28 7. ההוכחות בתיק נשמעו ביום 10/12/17 ובמסגרתן נשמעו עדויותיהן של התובעת ושל
29 המומחית מטעמה. בסיום אותה ישיבה סיכמו הצדדים את טענותיהם בעל-פה.
30
31
32
33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

ב. דיון והכרעה:

1.ב. שאלת החבות:

- 1
2
3
4
5 8. עסקינן כאמור בתביעה שהוגשה כתביעה אזרחית נגרת לפלילים בעקבות הרשעתו של
6 הנתבע כאמור בעבירה של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א) (5) לחוק למניעת הטרדה מינית
7 במסגרת ההליך הפלילי אשר התנהל כנגדו.
8
9 9. סעיף 77 לחוק בתי המשפט שכותרתו "סמכות אזרחית נגרת לפלילית", קובע:
10
11 "הורשע אדם בבית משפט שלום או בבית משפט מחוזי והוגשה נגדו - וגדו בלבד - תביעה
12 אזרחית בשל העובדות המהוות את העבירה שבה הורשע, מוסמך השופט או המושב
13 שהרשיעו, לאחר שפסק הדין בפלילים הפך לחלוט, לדון בתביעה האזרחית, אם ביקש זאת
14 מגיש התביעה; לענין זה מוסמך בית משפט מחוזי לדון גם אם התביעה לפי שוויה היא
15 בתחום סמכותו של בית משפט שלום."
16
17 10. תקנה 17 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת:
18
19 "א) בתביעה אזרחית כאמור בסעיף 77 לחוק בתי המשפט, תוגש לבית המשפט כאמור
20 באותו סעיף, תוכתר במלים "תביעה אזרחית נגרת להרשעה בפלילים, ובנוסף לאמור
21 בתקנה 9 יפרט כתב התביעה את מספר תיק בית המשפט שבו הורשע הנתבע; התובע יצורף
22 לכתב התביעה העתק מפסק הדין שלפיו הורשע הנתבע והעתק מכתב האישום.
23 (ב) כתב התביעה יוגש לבית המשפט תוך תשעים ימים לאחר שפסק הדין בפלילים הפך
24 לחלוט.
25 (ג) תביעה אזרחית שהוגשה כאמור תידון כאילו היתה תובענה".
26
27 11. הפסיקה הבהירה לא אחת כי סעיף 77 האמור בצירוף תקנה 17 האמורה (המסדירה בעיקרה
28 את הפן הפרוצדורלי של הדיון בהליך) הינם בבחינת הוראות חוק המשלימות זו את זו ויוצרות
29 מסגרת דיונית מיוחדת לניהול תביעה אזרחית הנגרת להרשעה שמטרתה העיקרית הינה
30 מניעת כפילות הליכים וחיסכון בזמן שיפוטי (ר' רע"א 8101/98 פלוני נ' פלוני, פ"ד נד(2) 636,
31 640).
32

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 16-05-35248

תיק חיצוני:

12. סעיף 42 לפקודת הראיות משלים את סעיף 77 לחוק בתי המשפט, בקבעו כי בדיון "בדיון בתביעה אזרחית לפי סעיף 35 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957 יראו את הממצאים והמסקנות שנקבעו במשפט הפלילי כאילו נקבעו במשפט אזרחי". ההוראה האמורה מקנה, איפוא, לממצאים ולמסקנות שנקבעו בפסק הדין הפלילי תוקף של ראייה חלוטה, אשר ככלל איננה ניתנת לסתירה. הוראה זו רחבה יותר ומובחנת למשל, ממה שעולה מסעיפים 42-א-42 לפקודת הראיות (שמחלקם ביקש הנתבע להיבנות גם בסיכומיו), המורים רק כי הממצאים והמסקנות שבהכרעת דין מרשיעה (אך לא בגור הדין) מהווים "ראייה לכאורה" בתביעה האזרחית, אשר לגביהם רשאים: המורשע, חליפו, או מי שחב בחובו הפסוק, להביא ראיה לסתור, ברשות בית המשפט, מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין (ר' ע"א 9057/07 אפל נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] (2/4/12); ע"א 8195/09 פלוני ז"ל נ' פלונית [פורסם במאגרים] (20/9/15)).
13. משמעות הדבר היא שלכל הפחות, בתובענה אזרחית נגדרת להרשעה בפלילים רואים בנתבע כמי שאחריותו למעשים שבגינם הוגשה נגדו התובענה – הוכחה במאזן ההסתברויות הנדרש במשפט אזרחי, נוכח הממצאים שנקבעו במשפט הפלילי. לצד האמור לעיל, מבחינת סדרי הדין ודרכי ההוכחה של הנוק – תביעה נגדרת נדונה כתובענה אזרחית רגילה כפי שמורה תקנה 17(ג) האמורה. משמעות קביעה זו הינה כי התובענה הנגדרת כפופה לכללים החלים ברגיל על תובענות נזיקיות (ר' ע"א 8195/09 לעיל).
14. הנה כי כן, מקום בו כאמור הנתבע הורשע על פי הודאתו בכתב האישום ועל בסיסה נקבעה אחריותו של הנתבע הפלילי ופסק הדין הפך חלוט, חבות הנתבע ביחס להטרדה המינית נשוא התביעה הנוכחית נובעת מהממצאים וממסקנות שעליהם מבוססת ההרשעה בפסק הדין הפלילי.
15. הן בכתב ההגנה, הן במהלך דיון הקד"מ, הן בישיבת ההוכחות, וכן בסיכומיו (ר' ע' 40 שו' 3-4 לפרו') שב וביקש הנתבע לייחס לממצאי פסק הדין הפלילי מעמד של ראייה לכאורה ואף לקעקע את ממצאיו, בין היתר, באמצעות ניסיון לטעון טענות שונות וביניהן שהתובעת גתה "בפרשנות או מצב הדברים" (ר' לדוגמא ע' 14 שו' 3-4 לפרו') כמו גם ניסיון לערער על כך שמעשה הנתבע הינו בבחינת הטרדה מינית (ר' ע' 25 שו' 1-4 לפרו'); כפי שמצאתי להבהיר בהחלטותיי השונות שניתנו בסמוך לאחר העלאת אותן טענות (ר' לדוגמא החלטתי בע' 14 שו' 26-27 לפרו') – הנני מוצאת להבהיר גם עתה כי דין טענות אלה להידחות. מקום בו כאמור עסקינן בתביעה נגדרת אין צורך לדון מחדש בעובדות ששימשו בסיס להרשעה בפלילים, ואין

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק ייצוגי:

- 1 הנתבע רשאי להעלות במסגרת ההליך דין כל טענה אותה היה רשאי להעלות בהליך הפלילי,
2 ולו חפץ לעשות כן, היה עליו לעשות כן במסגרת ההליך הפלילי.
3
4 דוק, אין נפקא מינה בענייננו באם הרשעתו של הנתבע הייתה לאחר הודיה במסגרת הסדר
5 טיעון (ולא בהכרח הרשעה לאחר שמיעת הוכחות), שכן ממילא הובהר בפסיקה לא אחת, כי
6 כאשר פסק דין פלילי מבוסס על הודיית הנאשם בעובדות כתב האישום, רואים את העובדות
7 המפורטות באותו כתב אישום כממצאים בפסק הדין האזרחי (נר' ע"א 71/85 ארית חברה
8 לביטוח בע"מ נ' בוחבוט, פ"ד מא (4) 327).
9
10 16. למעלה מן הצורך, יצוין בנוסף כי גם אם ההליך דין לא היה מתנהל כתביעה אזרחית נגדרת
11 לפלילים והדין הצריך היה על פי המסגרת הנורמטיבית שבסעיפים 42א-42ג לפקודת
12 הראיות, המורים כאמור כי הממצאים והמסקנות של הכרעת הדין מהווים ראיה לכאורה
13 בתביעה אזרחית אשר לגביהם רשאי הנתבע להביא ראיות לסתור – הרי שבענייננו הנתבע
14 כלל לא הרים את הנטל האמור להוכיח כי אין הוא חב בגין מעשה ההטרדה המינית, כשאזכיר
15 בעניין זה כי הוא בחר כלל לא להעיד. בהקשר זה יצוין כי יש לדחות על הסף כל טענה מצד
16 הנתבע לעניין אי תמיכת טענותיה של התובעת בתצהיר שכן בית המשפט לא הורה על הגשת
17 תצהירי עדות ראשית.
18
19 17. **לסיכום סוגיית החבות**; המסקנה הצריכה מכל האמור הינה שיש לראות בקביעות שנקבעו
20 בהליך הפלילי שהתנהל כנגד הנתבע כמבססות את חבותו בהליך דין. זאת, בין היתר, בהעדר
21 מחלוקת כי הרשעתו של הנתבע בסעיף האישום בו הורשע בסופו של יום, מקיים אחר יסוד
22 עולת ההטרדה המינית על פי החוק למניעת הטרדה מינית המוגדרת על פי סעיף 6א) לחוק
23 למניעת הטרדה מינית כעולה אזרחית שהוראות פקודת הנויקין חלות עליה.
24
25
26 **ב.2. שאלת הנזק:**
27
28 18. כפי שכבר עמדתי על כך לעיל, הכרעת החבות של הנתבע על בסיס הרשעתו, אין בה כדי לפטור
29 את התובעת מחובתה מלעמוד בנטל המוטל עליה להוכיח את שיעור הנזק הנטען שגרם לה
30 (בכל הקשור לנזקי הגוף הנטענים) כתוצאה ממעשה ההטרדה המינית.
31

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 16-05-35248

תיק חיצוני:

19. בכל הקשור לנכותה של התובעת בתחום הנפשי ייאמר מיד כי מצאתי לאמץ את קביעת המומחית מטעמה לפיה נכותה הצמיתה הינה בשיעור 15% על בסיס דרגת הביניים של הנכויות הקבועות לצד סעיפים 34(ב) (2)-(3) לתקנות המל"ל.
- ראשית, מקום בו כאמור הנתבע בחר שלא להגיש חוות דעת נגדית מטעמו, עומדת חוות הדעת של התובעת כחוות הדעת היחידה בתיק, כאשר יש לדחות את טענות הנתבע בעניין קבילותה של חוות הדעת, כפי שאף הבהרתי בהחלטתי בפרוטוקול דיון הקד"מ מיום 18/6/17 (ר' ע' 2 שו' 31 לפרו').
- אמנם הובהר לא אחת בפסיקה כי בית המשפט הינו הפוסק האחרון הגם שבפניו חוות דעת של מומחים ואף כאלה שמונו מטעמו, אולם במקרה דנן ואף שעסקינן בחוות דעת מטעם צד, לא מצאתי שיש מקום להתערב במסקנתה של ד"ר אברט. קביעותיה של המומחית לא נסתרו בחקירתה הנגדית. ד"ר אברט הבהירה בעדותה כי בדיקת התובעת התבססה על ריאיון שכלל מספר שלבים הבנוי בצורה של מענה התובעת לשאלותיה – תחילה שאלון כללי מובנה ולאחר מכן שאלות פתוחות יותר העוסקות בתיאור האירוע מצד התובעת (ר' ע' 7 שו' 28-32 לפרו'). בהמשך ציינה ד"ר אברט כי נעשית על ידה ההערכה הקוגניטיבית כאשר לצורך כך היא נעזרת גם בתיעוד הרלוונטי בעניין של הנבדק על מנת להתרשם ממהימנות הטענות (ר' ע' 8 שו' 10-11; שו' 19-22 לפרו').
- בכל הקשור לטענת הנתבע בסיכומיו כי ד"ר אברט לא הייתה חשופה לחומר רלוונטי בעברה של התובעת בתחום הפסיכיאטרי אשר היה עשוי להביא אותה למסקנה שונה, הרי שלא מצאתי ממש בטענה זו; ד"ר אברט הבהירה אמנם כי נחשפה לחומר רלוונטי כאמור רק מספר ימים לפני עדותה (ר' ע' 6 שו' 14 לפרו'), אולם הוברר כי המדובר למעשה בהערכה פסיכיאטרית שנערכה לתובעת כחמש שנים לפני האירוע, על רקע רצונה לבצע ניתוח לקיצור קיבה כאשר המדובר בפניה סטנדרטית להערכה הנדרשת ומחויבת על מנת לקבל את האישור לביצוע ניתוח מסוג זה. מקובלת עליי גישת ד"ר אברט כי לאור הנסיבות של ביצוע ההערכה האמורה, ממילא לא היה בנתון זה כדי לשנות את הערכתה כלפי מצבה של התובעת (ר' ע' 6 שו' 19-20 לפרו'). בנוסף, לא מצאתי גם לקבל את טענות הנתבע בסיכומיו בעניין הימנעות התובעת מנסילת טיפול תרופתי זאת מאחר והמומחית מטעמה הבהירה כי דרגת הביניים שאותה קבעה על פי תקנות המל"ל מתייחסת לקיומם של סימנים אשר לא דורשים כלל טיפול תרופתי (ר' ע' 13 שו' 13-15 לפרו'). כן, לא מצאתי לקבל את טענת הנתבע בסיכומיו לפיה נפל פגם בחוות הדעת מקום בו נקודת המוצא של ד"ר אברט התבססה על עובדות כתב האישום המקורי, שכן, ניכר מחוות הדעת וכן מעדותה כי האירוע הדומיננטי שזכה לעיקר ההתייחסות מצד ד"ר אברט הינו מעשה ההטרדה אותו חוותה התובעת ושבו כאמור הורשע הנתבע.

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

- 1
2 לאור כל האמור, הנני מוצאת לאמץ את קביעת ד"ר אברט בעניין נכותה הרפואית של התובעת
3 שגרמה בשל ההטרדה המינית שחוותה.
4
5 20. **הנכות התפקודית**; הפסיקה הבהירה לא אחת כי בקביעת שיעור הנכות התפקודית, יש לתת
6 את הדעת על נסיבותיו הפרטניות של הנפגע וביניהם עיסוקו; השכלתו; גילו; מידת השפעתה
7 של נכותו הרפואית על היכולת לעסוק באותו המקצוע ויכולתו לשוב ולעסוק באותו המקצוע
8 ובאותו מקום העבודה בו עבד קודם לפגיעה והימצאותו של מקום עבודה שבו מובטח כי
9 הנפגע יוכל להמשיך ולעבוד. כן, יש לתת את הדעת לנסיבות שונות ונוספות אשר יכולות
10 להשפיע על יכולת התפקוד של הנפגע כגון מצב התעסוקה בשוק הרלבנטי (נ' 4302/08
11 שלמאייב נ' בדארנה [פורסם במאגרים] (25/7/10)).
12
13 לאחר בחינתן של טענות הצדדים וראיותיהם, ובשים לב לאופיה של הנכות, ועיסוקה של
14 התובעת, אני סבורה שיש מקום להכיר בחפיפה מלאה בין נכותה הרפואית של התובעת
15 בתחום הנפשי לבין נכותה התפקודית.
16
17 להלן אבאר קביעותי; התובעת העידה כי עיסוקה, היה בתחום השיווק והמכירות (נ' ע' 21 ש' 12-13
18 לפרו'). כן, עולה מעדותה כי היא עבדה משך שנתיים נוספות לאחר האירוע במרפאת
19 השנייים וכי מאז האירוע היא לא מסוגלת לעבוד בתפקיד שכרוך בקשר ישיר עם קהל ובעיקר
20 מבוגרים (נ' ע' 16 ש' 8-9 לפרו'). באשר לעיסוקה הנוכחי העידה התובעת כי עובדת בתחום
21 החזרי מס במשרד רואה חשבון (נ' ע' 16 ש' 4 לפרו').
22
23 גם אם בחוזה, מגבלה זו לא באה לידי ביטוי בעיסוק הנוכחי, מגבלה זו עשויה לבוא לידי
24 ביטוי בעתיד, באם תיפלט התובעת ממקום עבודתה ותנסה לשוב ולעסוק בתחום השיווק
25 והמכירות הכרוך מטבע הדברים בקשר עם קהלים.
26
27
28 21. **הפסד השתכרות בעבר**; ראשית, יוער כי מפרק הנזקים בכתב התביעה נעדרה על טענה
29 מפורשת לפיצוי בגין ראש נזק זה. כך או כך, לא מצאתי לפסוק לתובעת כל פיצוי בגין ראש
30 נזק זה. כידוע, הפסדי שכר לעבר הם בבחינת נזק מיוחד, שיש להוכיח במסמכים ובראיות
31 שכן לאור טבעו ואופיו של הנזק – ניתן בדרך כלל להביא נתונים מדויקים ועל התובע חלה
32 החובה להביא נתונים אלה.
33

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

- 1 התובעת עתרה בסיכומיה לפיצוי בגין ראש נזק זה על בסיס הפסד חודשי נטען בסך 900 ₪ -
 2 שיעור פיצוי אותו ביקש לגזור על פי ההפסד החודשי במסגרת החישוב שערך בעניין כושר
 3 ההשתכרות לעתיד (רי ע' 34 שו' 26 לפרו'). התובעת אמנם צירפה במסגרת ת/1, תלושי שכר
 4 מעבודתה במרפאת השיניים וכן תלושים ממעסיק נוסף, אולם התובעת סיפקה תמונה חלקית
 5 בלבד ביחס לעברה התעסוקתי ובפרט אודות שכרה ערב התאונה, ועל כן לא ניתן להשוותו אל
 6 דווק, התובעת לא הציגה נתונים אודות שכרה ערב התאונה, ועל כן לא ניתן להשוותו אל
 7 שכרה ביחס לחודשים 5/2015 עד 2/2016 (חודשים אליהם מתייחסים תלושי השכר שצורפו
 8 הרלוונטיים לעבודתה במרפאת השיניים). מהתלושים שצורפו ביחס למעסיק מקיטן אמנון
 9 באשר לחודשים 8/2016 עד 5/2017, דווקא עולה כי ממוצע שכרה של התובעת אצל אותו
 10 מעסיק היה גבוה יותר ממוצע שכרה במרפאת השיניים (כפי שנלמד כאמור מהתלושים
 11 שצורפו). אף ביחס לתקופה הנטענת שבה נעדרה התובעת מעבודתה לאחר האירוע (רי ע' 16
 12 שו' 14-15 לפרו'), לא צורפה כל ראיה.
 13
 14 מקום בו המדובר כאמור בראש נזק מיוחד הטעון הוכחה בראיות של ממש, ומקום בו לא
 15 נטען וממילא לא הוכח כי סיום העבודה במרפאת השיניים היה על רקע מגבלתה התפקודית
 16 של התובעת, לא מצאתי לפסוק לה פיצוי כלשהו בגין ראש נזק זה.
 17
 18 22. גריעה מכושר השתכרות לעתיד; את בסיס שכרה של התובעת יש להעמיד על ממוצע של
 19 4,000 ₪ עפ"י תלושי שכרה. לנוכח נכותה התפקודית של התובעת מחד, ובהעדר, גריעה
 20 משכרה עד כה, מאידך, יש לערוך חישוב של ראש נזק זה על פי 50% מהחישוב האקטוארי
 21 וסה"כ 76,500 ₪.
 22
 23 23. כאב וסבל; בהתאם לנוכחותה של התובעת, הנני מעריכה את הפיצוי בגין הנזק הלא ממוני
 24 שנגרם לתובעת בסך של 70,000 ₪.
 25
 26 24. הוצאות; התובעת לא הניחה כל אסמכתא אודות הוצאות אשר נגרמו לה בגין פגיעתה ובפרט
 27 לכל הקשור להוצאות שמקורם בטיפולים בתחום הנפשי להם הזדקקה. כך, חרף זאת
 28 שבעדותה ציינה התובעת כי על אף שהיה לה צורך, בין היתר, בהסתיעות בפסיכולוגית נר' עי
 29 28 שו' 26 לפרו'), הוברר שהיא פנתה בפועל רק לעובדת סוציאלית עימה קיימה מספר פגישות
 30 (רי ע' 29 שו' 20-17 לפרו'). כן, עלה מעדותה כי למעשה הטיפולים היחידים שבו האמינה כי
 31 ישפרו את מצבה היו טיפולי "הילינג", אולם כשנשאלה האם יש לה אסמכתאות רלוונטיות
 32 בגדון, השיבה על כך בשלילה תוך שחידדה כי טיפולים אלה ניתנים לה על ידי חברה טובה (רי
 33 ע' 30 שו' 3-4; ע' 29 שו' 31-32 לפרו'). בנסיבות אלה, ומשעה שלא שוכנעתי כי לטיפול

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 35248-05-16

תיק חיצוני:

1 ההילינג הנטענים יש כלל קשר לפגיעתה בעקבות ההטרדה וזאת בין היתר בהעדר כל
 2 התייחסות מפורשת לכך מצד המומחית מטעם התובעת – לא מצאתי לפסוק לתובעת כל
 3 פיצוי בגין ראש נזק זה, לרבות לתקופת העתיד (התקופה שבה התמקדה התובעת בסיכומיה).
 4
 5 25. פיצוי ללא הוכחת נזק; התובעת אמנם עתרה במסגרת סעיף 32 לכתב תביעתה לפיצוי ללא
 6 הוכחת נזק על פי סעיף 6(ב) לחוק למניעת הטרדה מינית, אולם כפי שעמד על כך בא כוחה
 7 בסיכומיו ברוב הגינתו (רי ע' 32 שו' 17-22 לפרו'), ניתן אמנם לתבוע פיצוי זה לצד פיצויים
 8 בגין נזקי גוף, אך על פי הפסיקה בית המשפט יפסוק בהתאם לאשר הוכח, ולפי הגבוה מביניהם
 9 (רי ע"ע 697/09 פלונית נ' אלמוני [פורסם במאגרים] (30/10/11); בג"ץ 9582/10 פלונית נ' בית
 10 הדין הארצי לעבודה [פורסם במאגרים] (11/6/12)). מקום בו במקרה דנן, הפיצוי הכולל בגין
 11 נזקי הגוף בו מצאתי להכיר, עולה ממילא על הפיצוי המקסימלי ללא הוכחת נזק הקבוע בחוק
 12 הרי שיש לפסוק לזכות התובעת רק את הפיצוי הכולל בגין נזקי הגוף בו מצאתי להכיר.
 13
 14

ג. סוף-דבר:

15
 16
 17 26. בהתאם למפורט לעיל, הפיצוי בגין נזקי התובעת עומד אם כן על סך של 146,500 ₪, ולאחר
 18 ניכוי הפיצוי בסך 5,000 ₪ שנפסק לזכות התובעת בהליך הפלילי, הנני מחייבת את הנתבע
 19 לשלם לתובעת סך 141,500 ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור 23.4% וכן הוצאות משפט.
 20
 21

22 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

23
 24
 25
 26 ניתן היום, ג' טבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.
 27

28 אשרית רוטקופף, שופטת
 29